

[1]

De kunst van het spelen

RICHARD HUTTEN ONTWERPT ZIJN EERSTE VILLA

Richard Hutten
exclusief en creatief in
Rotterdam [1]

De Book Table in
volle glorie [2]

[2]

Renée de Haan

Eigenlijk vertegenwoordigt Richard Hutten alles wat we associëren met Dutch Design, dus nuchter en gewaagd tegelijk. Op keukengebied heeft hij net een oermodel neergezet, een zwarte doos die dienst gaat doen in zijn nieuwe woning midden in Rotterdam. Kinderlijk trots vertelt hij dat hij hiermee de grootste vrijstaande villa van het centrum gaat bewonen, maar liefst vijfhonderd vierkante meter.

Hij verkneukelt zich omdat het deels door toeval ontstond: “Het is een loods, een autogarage met werkplaats die ik ga verbouwen en daar mag ik wonen! Daarbinnen speelt het spel zich af van heel nieuwe keuzes met een U-vormige keuken, een soort omgekeerde van het bekende eiland. Zo hoef je niet om te lopen en sta je altijd centraal in je werkgebied. Op het kopse deel komt een bar en aan de andere kant kan iemand in een pan roeren want daar neem ik het kookgedeelte op.”

Of hij nu een gebouw, een keuken of een bekroonde postzegel ontwerpt, voor Hutten komt alles qua methode op hetzelfde neer. Uiteraard willen we meer weten van zijn aanpak, wat schuilt er achter deze wijze van ontwerpen? Daarvoor moeten we een stap terug doen in de tijd, toen Zwollenaar Richard Hutten net van de Design Academy Eindhoven kwam en direct voor zichzelf begon. Dat klinkt als een stoere stap maar volgens hem was het de enige logische pas voorwaarts.

“We schrijven 1991 en iedereen vergeet dat er toen een gigantische recessie plaatsvond met procentueel veel meer werklozen dan nu. Ik kon een subsidie van 30.000 gulden krijgen en dat leek me een vermogen, want ik was gewend met weinig rond te komen. Ik kreeg het in plaats van een

jaar werkloosheidsuitkering en na een half jaar was het op! Toen ben ik letterlijk en figuurlijk aan de weg gaan timmeren en moest ik vrij snel duidelijk maken waar ik voor stond.”

“Ik zie mezelf als een kunstenaar die zijn visie aan de wereld toont en dat verandert niet zo snel als een trend. Met niemand heb ik iets te maken en daar kiezen de mensen me op. Recalcitrantie is mij niet vreemd. Innovatief en eigenzinnig, daarmee kom je het verst en heb je geen concurrenten. Anders ga je op de prijs zitten en kan het rotzooi worden... dat is het laatste wat ik wil. Ik maak producten die mensen gaan koesteren en in bruikleen hebben omdat ze doorgaan naar de volgende generatie. Mijn objecten hoeven niet gerecycled want je gooit ze nooit weg.”

DOMOOR De koffie in bekertjes met twee oren – getiteld Domoor – lijkt anders te proeven en onthult hoe hij vanzelfsprekend iets absurdistisch bedenkt. Want waarom heeft een kop eigenlijk maar één oor? Waarom kan een tafel niet bovenop een andere tafel staan zodat je lekker hoog zit als het nodig is?

Vanaf het begin in 1993 sloot hij zich aan bij Droog Design en kwamen veel van zijn werken permanent in vooraanstaande musea, onder meer in San Francisco. Ook koningin Beatrix blijkt een fan van Hutten. Zijn aantrekkingskracht houdt niet alleen verband met vorm maar juist ook met de door hem zelf ontwikkelde filosofie. Hij blijft daarin denken en zoeken en omschrijft zijn vak dus als een vierentwintiguurs-job.

“Een opdrachtgever komt met het verzoek: ‘Ontwerp iets voor me.’ Dan vraag ik: ‘Wat wil je dan, een vliegenmepper

---

In bepaalde delen van de wereld geldt hij als een ster: **Richard Hutten, met een werkplaats zonder bel. Het atelier is precies zoals het moet zijn: geen opsmuk, objecten in wording, de geur van hout en een werktafel waar ook aan gegeten kan worden. Door Hutten en zijn handlangers in het creatieve proces of met aanwaaiende gasten.**

---

[1]

[2]

NgispeN is een designlabel van Gispen, dat in oktober 2008 op de Biënnale in Kortrijk werd gelanceerd. De basis van het label wordt gevormd door de Richard Hutten Collection, waarbij het thema 'playing with tradition' centraal staat. Niet alleen worden hiermee nieuwe producten ontwikkeld, ook klassiekers zullen in eigentijdse vorm aan de collectie worden toegevoegd. Daarnaast gaan een aantal producten van andere toonaangevende ontwerpers deel uitmaken van de collectie (Fabio Novembre, Gerrit Rietveld, WH Gispen, Ontwerpers.nu, Bertjan Pot en HBL Ontwerpers). Richard Hutten, internationaal gezien waarschijnlijk de bekendste en een van de meest onconventionele Nederlandse ontwerpers, is benoemd tot creative director van NgispeN. De komende Biënnale wordt als Interieur 2012 in Kortrijk gehouden van 20-28 oktober. Waarbij Gispen-Lensvelt weer prominent aanwezig zal zijn.

[3]

De succesvolle domoor [1]

Het gezicht van NgispeN [2]

Een verlichte olifant op de porseleinkast [3]

Stoel en tafel in het Centraal Museum [4]

[4]

of een tennisbaan? Dan zegt hij: 'Ik wil een Richard Hutten'. Lekker gerichte opdracht, zou ik zeggen! Dus ik begin altijd met de vraagstelling en vandaar uit ga ik denken, dan ontstaat een concept, een tekening van het eerste idee en meestal neemt mijn assistent het dan over qua verdere uitwerking en pak ik het later weer terug. Het probleem van alle ontwerpen ligt in de verhouding tussen efficiëntie en mensen gelukkig willen maken. Als iemand een stoel maakt die het allerbeste zit, hoeven we alleen die te kopen, net als in het communistische regiem. We weten hoeveel lol daaraan te beleven viel qua vormgeving! Ik ben er om de mensen blij te maken en te zorgen dat ze ook lekker zitten. Mijn voorkeur gaat uit naar hout, vandaar de eigen timmerwerkplaats hier, maar alle materialen hebben een fascinatie: zilver, glas, metaal, aluminium... de keuze ontvouwt zich vanzelf."

HOMO LUDENS Sterke intuïtie, niet behept met mode of stromingen en eigenlijk zit er nu met de eigen woning ook een kans in om van design naar binnenhuisarchitectuur te stappen en vervolgens nog verder naar buiten te treden als bouwmeester van een geheel. Hij knikt. "Ik heb een aangeboren gevoel voor lijnen en samen met m'n opleiding geeft dat een goede bedding. Maar net als bij een wielrenner is die combinatie van talent en keihard

trainen de enige weg naar succes; creativiteit moet je onderhouden, als een spier die groeit door training. Rietveld is een van mijn helden, omdat hij zijn opvattingen kon doortrekken in grote lijnen maar ook in objecten. Dat heb ik nog niet gedaan, maar het zit eraan te komen. Vandaar dat mijn eigen nieuwe woning de beste oefening vormt." "Daarnaast blijf ik altijd vragen: waarom zijn wij hier op aarde? Mijn lievelingsboek is Homo Ludens van Johan Huizinga uit 1938, zeer ondergewaardeerd. De spelende mens, daar gaat het om en het gegeven is relevanter dan ooit. We zijn hier niet geboren voor efficiëntie, dan kunnen we beter niet leven want dat is veel efficiënter. Een voetbalwedstrijd speel je ook niet in vijf minuten maar je neemt de tijd om het spel op te bouwen en het doel te bereiken. Zo ontwerp ik: eerst met een aanloop, dan mijmerend en in een dag staat de hoofdlijn er. Het spel betekent dat je dus negen uur per dag bezig bent om die negen seconden te kunnen lopen. God man... wat zou het efficiënt zijn om alleen de laatste kilometer te lopen. En saai!"

ALLERLEI FASES Hij veert op en zucht tegelijk omdat juist de creativiteit van de hedendaagse mens naar achteren wordt gedruwd ten koste van prestaties, ook in het onderwijs. "Doe een kinderlijk appel op wie we zijn, zoals bij voor-

beeld met deze schaalspiegel. De creativiteit wordt er steeds jonger uitgehakt en dat is heel jammer. Ik ben altijd blijven spelen, in allerlei fases en richtingen dwars door elkaar. Eerst met vierkanten, dan weer wat ronder, eerst maakte ik een voetbalveld, toen pas de bal maar het had andersom gekund. Een opdrachtgever kan daarin een grote stimulans zijn. Met de woning in Rotterdam ben ik ineens mijn eigen opdrachtgever, los van de bouwvergunningen en dergelijke. Waarom wil ik dan geen verlichting uit het plafond maar uit de kookunit zelf? Waarom kies ik voor zwart mdf in matte lak tot de speelbak aan toe?" "Waarschijnlijk omdat mijn beste horeca-ervaring ligt in het Lloyd Hotel in Amsterdam, waar vooral de verlichting heel veel toevoegt aan het geheel. Een keuken moet eigenlijk spannend zijn en hiermee keer ik terug naar mijn oude liefde: hout. Hoogwaardig beschermd kan het jaren in het water liggen, kijk naar de boten, dus deze keuken gaat heel lang mee en liefst nog langer. Hout is overigens hygiënischer dan kunststof, dus die snijplank wordt zeker van hout. Het heeft een absorberend vermogen en waarom wordt de keuken zwart? Ik voel het als een goed contrast in de ruimte met de openslaande deuren naar buiten toe en de bijna magische kookdoos binnen. Je kunt ook niet alles uitleggen... sommige spelen ontstaan gewoon." www.richardhutten.nl